

Non tenui laude celebranda est votorum mediocritas, in hac praesertim nostrae 3
aetatis facilitate, quae desiderii gradus non habet. quis credat, summam facundiae
diu inter fori ornamenta numeratum praesidalem dudum recepisse provinciam multo-
que itinere decurso ad honorem paene exiguum navigasse, cum plerique hominum
5 viliorum prope a summis potestatibus inchoarent? sed bona conscientia illud ducit
eximium, quod ipsa susceperit, eumque ordinem statuit magistratum, quem fecerint
merita rectorum. || nescit publicam curam nominibus aestimare et illud putat esse fastigium,
quod acceperit digniorem ||

Crevit adeo illo tempore praesidatus seseque ad magnitudinem regentis tetendit, 4
10 et cum potissimi viri gloriam provincia una non caperet, egit fama latior negotium
suum, ut Theodosio quondam militarium magistrorum celeberrimo consultor belli per
Africanam iungeretur. hic iam dissimulare non possum, quid testimonii
.

VII ante a. 388.

15

PRO SYNESIO.

Quod Iuliani c. v. cum primis amici mei filio precator potius quam testis adsum, Ambr. p. 197
nemo viri diffidentia curatum putet, cum statuerim, patres conscripti, non minore a vobis
reverentia memet fidem in omnia poscere quam ceteros. opto iurare et mehercule de-
buissem subire partes dicendi testimonii, nisi eius desiderium recepissem, a quo lauda-
20 tores consuetudo vestra magis exigit quam dubitatio iuratores. nulli igitur suspecta sit
ista libertas muneris mei: rogaturus, ut dignitati nostrae novus senator accedat, habeo
praesentem poenam, si iungor indigno, neque eam numero et modo simplicem, si uno
facto et meae auctor iniuriae et reus vestrae sim. quare credatis velim, non mea
cautela factum sed securitate suscepti, ut hoc potius sortirer officium. dum iuratoribus
25 abundat, dum meriti sui certus est, adhibuit petitorum, quem testem sibi alius reser-
vasset: || nec me putetis satis absolutum condicione iurantium || ego vero, cum res amici
agitur, etiam de nobis arbitror iudicandum. memini, quanta diligentia mihi constet 3
singulorum | familiaritas, neque ita sum prodigus publicae dignitatis, ut de alieno Ambr. p. 198
solvam contractum domesticae gratiae. taceo officiorum nostrorum laudabiles vices:
30 nolo pro meo debito curiam intervenire. quippe utrumque deforme est, et collegam
futurum non censi merito suo et laudatorem eius de communi esse solvendo. quanto
honestius dico, non ideo Synesius in senatum legendus est, quia mihi amicitia iungi-
tur, sed ideo amicus est mihi, quia dignus est, qui legatur!

Pater huic iuveni est iamdiu adscitus senator, quae res de meritis venit; siquidem 4
35 dignitas innata felicitatis est, delata virtutum. ceteri retro maiores illius tunc a vobis
probatu sunt, cum ipse legeretur. num distat orationis meae fides a testimonio? iurasse

1 laudemcelebrandam 4 plirique 5 in prima editione scriptum erat sed bona conscientia illud
ducit eximium, quod ipsa susceperit, eumque ordinem statuit magistratum, quem fecerint merita rectorum,
in secunda sed bona conscientia nescit publicam curam nominibus aestimare et illud putat esse fastigium,
quod acceperit digniorem

16 praecator 17 p. c. 18 reuerentia memet fidem in] ego, reuerentiametfidem 20 du-
bitatio iuratores] Mommsen, dubitatiores

22 poena 25 /i|bi 26 Nec novum caput incipit in codice nec me — iurantium ante
24 dum iuratoribus inserendum erat condicione

27 c/nstet 29 laudabilis 30 interuenire] Haupt, pervenire 31 commune 32 quia
corr. ex qui I m.

35 felicitus I m. 36 fides

Q. AURELIUS SYMMACHUS.

- me existimate, quia praedico, quae potestis agnoscere. nec iniuria quis dixerit, Synesium plus decoris quam genitorem adferre, cui et illud accessit, quod ex eadem domo iam secundus admittitur. etenim propago generis, quanto longius recedit a novis, tanto altius tendit ad nobiles. non multum apud : 5
- 5 5
- Vat. p. 7 timori. pendet circa illum sollicitae domus pietas, sed ipse de se exigit, quidquid omnium sibi humanitas relaxavit. iam video, Iuliane, causas consultissimae placiditatis tuae: tali filio magis securus es quam remissus. illud autem non vereor, patres conscripti, ne quis inparem senatoriis muneribus arbitretur unicum filium non pauperis patris. atque utinam fortuna germanum quoque eius incolumem senatui tradidisset! quod nunc alteri superest, satis esset ambobus. Synesius quidem meos omnes sibi opes cum fratre credit ablatas, sed res naturae est, ut divisa, cum in unum redeunt, augeantur. et quantum, dii boni, in dies proficit domus sobria! quippe, ut scitis omnes, saepe inopia vel copia ex moribus venit. nisi forte excongruam putatis istiusmodi laudem: || plane inter facultates censenda est parsimonia || nam senator, qui privato usui minimum vindicat, publico plus reservat. 15
- 7 Cetera testibus sedulo addenda servamus: mihi uberius loqui cautio est, ne videar non tam fide actoris multa dicere quam iniurati securitate. | duobus quidem nitimur Euresio adque Avito cc. vv., quorum religionem si omnes aequare possent, nemo iuraret. sed horum priori quamquam facundo possem gratiam facere dicendi: sufficit 20 desiderio nostro ad suffragium, quod avunculus petitoris est. siquidem vir honorum frequentium, multae in re publica vigilantiae, generi suo quaesivit omne, quod meruit. enimvero nec Avitus meus orator de summatis minore momento causam iuvabit, quia ornamentum sic de amicis ut de proximis sumitur; in his dignitas generis, in illis specimen honestatis est; illa pars familiam commendat, haec vitam. 25
- 8 Vos nunc, patres conscripti, oro adque obsecro, ne tamdiu in una domo sinatis esse dispare dignitates. hic omnium parentum summus est labor, ut magis splendeant, qui sequuntur. dedit natura Synesio bonos mores, pater optimas disciplinas, fortuna commodas facultates: hoc unum ac potissimum novo adhuc iuveni decus superest, cuius vos eritis auctores. 30

VIII.

PRO VALERIO FORTVNATO.

- Vat. p. 9 audierat fibrum, ubi periculo urgetur, parte corporis, quae in se desideratur, abscisa vitam pacisci. quod mater familias in usum vertit suorum, sed maiore iactura, dum nimis timide consulit aeris angustiis, || hoc tamen verius quae quaestum quo minus eripuit quam refudit. 35

1 exia ti//te	agnoscere	2 decoris quam genitorem adferre cui] ego, decorem adferres ut
4 nobiles		
6 domos		
9 .p. c.	10 fortunam	15 plane — parsimonia ante 13 quippe, ut inserendum erat
	facultatis	16 minimu/ publico
17 addeda	uberibus	18 securitate
26 patres .c.	27 dignitatis	20 possem] ego, possent
		22 multe
		26 n//ura
		30 eretis
		post auctores sequitur virgula
finem orationis indicans		
34 abscisa	35 maiore iactura] Baehrens, malo]resactura	augustiis
		hoc — quae post
p. 339, 3 quod precatur inserendum erat quae		